

П. Делирадевъ

Изъ Кара-баиръ

Съ името Кара-баиръ¹⁾ се наричатъ у насъ нѣколко низки планински възвишения или отдѣлни върхове. Занимаващиятъ ни сега Кара-баиръ е частъ отъ Ихтиманска Срѣдна-гора.

Източно Кара-баиръ започва отъ прочутия *Солу-дервентъ* — воденъ проходъ, що съединява малкото Ихтиманско поле съ Костенската котловина. Презъ него минава желѣзопътната линия за Пловдивъ. Отъ влака се виждатъ накацали по двата брѣга на едноименната рѣкичка множество вили и хотели. Тѣ издаватъ мѣстонахождението на най-радиоактивната баня въ България, (наречена напоследъкъ *Момина-баня*), поради която възникна само за нѣколко години голѣмо селище между старитѣ Василишки махали.

Отъ северна страна Кара-баиръ допира съ политѣ си полцетата Ихтиманско и Чамурлийско (сега Шишмановско), раздѣлени помежду си съ седловината Ушитѣ, презъ която минава шосето Ихтиманъ-Самоковъ.

Къмъ южна страна малката планинка се спуска до Маричния притокъ Очушница. По полегатитѣ ѝ южни

¹⁾ Кара-баиръ е турска сложна дума, образувана отъ *Кара* — черенъ и *баиръ* — възвишение, хълмъ. И дветѣ отдѣлни думи, макаръ и чужди по потекло, сж станали вече наши своишки, домашни думи, особено съществителното *баиръ*.